

Edebiyat Defteri

Mehmet Cingir -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
21 Ekim 2023 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Aşk

Aşk tek kelime,tek hece
Toplanmıştır onda
Bütün tutkular,bütün sevgiler.
Anlatamazlar onun anlattığını
Bir araya gelse bütün insanlar,
Bütün kitaplar,gazeteler ve dergiler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1263423/ask.html>

İlham

Bazen yemek yerken,bazen su içerken,
Bazen rüyada bazen dizi izlerken,
Hiç beklemediğin yerde ve zamanda
Geliverir bazen de yolda yürürken.

Gelince ilham bulurum doğru yolu
Aşık ederim güle garip bülbülü
Dökülür kalemin ucundan dizeler
Unuturum dünyayı parayı pulu.

İlham kuşu gelirse kalemim yazar,
Dökülür parmaklarımdan azar azar,
Gelmezse uzun süre ilham perisi,
Kalemim dizelere hemen de küser.

İlham,şu yüreğime konan bir kuştur,
Renkli dünyalar getirir o ne hoştur,
Şiirler yüreğimde saklıdır benim,
Gelmez ise ilham, yüreğim bomboştur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1263635/ilham.html>

Eski-Yeni-Uyduruk

Sıfatın adı da olmuş ön ad,
Uçurmuşlar takmışlar da kanad.
Fiile demişler, olmuş eylem,
Bilmiyorum doğru mu bu söylem?

Cümlenin adı olunca tümce,
Çok şaşırıştım onu görünce.
Zarfa diyorlar şimdi belirteç,
Hangini kullanacağını seç.

Ne zaman denir babaya peder,
Alıyor beni bir büyük keder.
Denilse de anneye valide,
Sen yine şimdi ona anne de.

Her kim derse medreseye okul,
Bil ki çok doğru yoldadır o kul.
Kaleme derler ise de yazgaç,
Ondan aslandan kaçır gibi kaç.

Uçmuyor artık gökte tayyare,
Bin uçağa selam söyle yâre.
Zekâyâ diyoruz şimdi anlak,
Zekâyı kullan alını daha ak.

Velut sözcüğü şimdi verimli,
Verimli kullan daha sevimli.
Bedesten sözcüğü tuttu arşı,
Şimdi anlamı kapalı çarşı.

Lisan kelimesiyse oldu dil,
Dil daha güzel bunu iyi bil.
Bağlaca dendi rabıt edatı,
İnanın yok bu sözcüğün tadı.

Sargı kelimesi oldu bandaj,
Yaptılar bu kelimeye şantaj.
Niçin dediler kitaba betik?
İnanın hiç sayılmaz bu etik.

Edebiyatın adı oldu yazın,
Acımayın buna mezar kazın.
Tellal adı olur mu çağırmaç,
Sanki hiç yontulmamış bir ağaç.

Tatil sözcüğü nasıl dinlence?
Herkes zannetti bunu eğlence.
Sanatkâr adı oldu dörütmen,
Çevriliyor dilde bunca dümen.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1263986/eski-yeni-uyduruk.html>

Derinlik

Her gün yüzlerce Őir yazılıyor,
Okuyorum birçoğunu .
Őir olmasa da bazıları,
Duyuyorum ruhumda serinliğini...
Fakat öyleleri var ki,anlamasam da
Hissediyorum onlardaki
Sanatın derinliğini.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264353/derinlik.html>

Bayrağım

Bayrağım,
Gökkuşaağının yedi renginden biri al
Gökten beş köşeli bir yıldız düştü
Bayrağım senin üstüne, bir de hilal
Temsil eder rengin vatani
Hilalin Allahı ,
Yıldızın resûlüllahı...

Bayrağım,
Rengin kan kırmızı karanfil,
Dünyanın en güzel bayrağısın sen ,
Seni sevmeyen hakkıyla sefil.
Sen atalarımından bana yadigâr,
Selamlar seni dünyadan esen rüzgâr.

Bayrağım,
Huzurunda el pençe divan duracağım
Canım pahasına seni koruyacağım,
Sana benim gözümle bakmayı
Alnından vuracağım.

Bayrağım,
Karanlığa mahkûmdur sensiz bu dünya,
Eksik olur sensiz gördüğüm her rüya,
Ayına,yıldızına bakarım ta derinden,
Sen yoksan ölür Türk dünyası kederinden.

Bayrağım,
Ne de çok yakışıyor sana ay- yıldız ve kırmızı,
Sen ki, Türk dünyasının sönmeyen yıldızı,
Sen yurdumun üstünde dalgalandıkça
Kaldırmayacağız secdeden alınımızı.

Bayrağım,
Türklerin yurdunda yalnız senin kokun var,
Senin uğruna gerekirse öreceğiz etten duvar.
Yıldırılmaz bizi ne yağmur ne rüzgâr ne de kar,
Aşar senin uğruna Kafdağı'ndan yollar.

Bayrağım,
Gökten üç elma düştü
Ne mutlu Türküm diyenlerin başına!
Kurban olsun bütün canlar sana
Ve yurdumun taşına toprağına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264669/bayragim.html>

Ben Bir Öğretmenim

Ben bir öğretmenim
Gözlerim çakmak çakmak
Tarihten ilham alarak
Daima ileriye bakarım,
Yoktur bende geriye bakmak.

Her gün sabah girerim sınıfa
“Günaydın”derim onlara.
Çok hoşuma gider gülüşleri
Geç kalınca bazen,
“Özür dilerim öğretmenim”değişleri

Ben bir öğretmenim
Usta olurum bazen,
Her ders temele bir taş koyarım,
Bazen bir pergel olurum,
Bazen bir cetvel...
Çizerim geometrik şekilleri...
Bazen de bir ressam olurum,
Resimleri çizgi çizgi desen desen boyarım.

Ben bir öğretmenim,
Tutarım ışığı elimde,
Ezgi ezgi memleket
Türküleri dilimde...
Anlatırım memleketimi türkü türkü
Hepsi birdir gözümde
Aydınlatırım hepsini,
Ayırmam Çerkez’i,Arap’ı,Kürt’ü,Türk’ü...

Ben bir öğretmenim
Atatürk olurum,
Fatih olurum,
Bazen Yavuz...
Şair olurum
Ölçüm,bazen serbest,
Bazen hece,bazen aruz...

Ben bir öğretmenim,
Öğretirim Anadolu’yu
Orta Asya’yı,Kafkasyayı
Maçini,Çin’i...
Sorsalar”yerimiz neresi?”
Gösteririm kalbimin içini!

Ben bir öğretmenim
Ders anlatırım onlara masal masal
Büyür boyları dal dal...
Ama masal değildir bunlar
Masal tadında gerçek.
Sevgi veririm onlara
Onlar bana bir selam verir
Bir de çiçek...

Ben bir öğretmenim
Bazen âşık olurum
Başım duman
Bazen “Yunus” olurum
Bazen “Karacaoğlan...”

Ben bir ğretmenim
Akça topraktır yreğim,
Kuş konmaz kervan geçmez
Köy yollarında,
Bazen attır bazen katır bineğim...

Ben bir ğretmenim,
Yoktur yreğimde
Ne kötölük ne karanlık
Ne de nefret ve kin.
Çarpar yreğim
Yalnız öğrencilerim
Ve vatan için...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1265189/ben-bir-ogretmenim.html>

Varsak

Okunurken sabah ezanı Varsak'ta her seher,
Geçmeye başlar halk otobüsleri birer birer.
Ezan sesleri motor seslerine karışır,
Günün taze ışıkları dostlarla barışır.

Geçtikçe her dakika belirmektedir zaman,
Kimıldanır o anda koca şehir an be an.
Akar ortadan Düden Çay'ı sanki bir nehir,
Uyanır sabahın ilk ışıklarıyla şehir.

Eser taze rüzgâr okşar şehri efil efil,
Bu güzel beldeyi sevmeyen hakkıyla sefil.
İlk ve son baharda daha bir güzeldir Varsak,
Ayrı kalınca deriz"ah oraya bir varsak."

Dolaşıyoruz bağ bahçelerinde bütün gün,
Tadını çıkarıyoruz burda özgürlüğün.
Eksik olmaz burada kedi köpek sesleri,
Deste destedir bu yerde gençlerin hisleri.

Bir tarafı açık, bir tarafı çam ormanı,
Yükseliyor kışın şehrin üstünde dumanı.
Yağar bu beldeye şafakta nûr üstüne nûr,
Bulur insanlar burada gece gündüz huzur.

Ayrılısam da ben bu fani, bu yalan dünyadan,
Ayrılmaz hiçbir gün ruhum bu tatlı rüyadan.
Dedim kendi kendime "burası senin yerin,
Kışın yağışlı, ılık; yazın kurak ve serin.

Çamlıklar arasına kurulmuş bir mezarlık,
Görmez bu güzel beldede yaşayan pek darlık.
Varsak varsıl bir yer ve benim ilk görev yerim,
Seviyorum; Varsak benim uzatmalı yârim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1265575/varsak.html>

Ben Babamı Özledim

Yağmaya hazır beklerdi başında bir bulut,
Umutsuz yaşayamazdı ekmeğiymi umut.
Günün haberlerini radyodan dinlerdi,
Yorgun olduğunda sabaha kadar inlerdi.

Derdi ki: “Dolanı da deli gönül dolanı,
Doğruydu,dürüsttü,sevmezdi asla yalanı.
Fakirdi,yoksuldu ama gözü gönlü toktu,
Hiç kimsenin malında mülkünde gözü yoktu.

Dürüstlüğün yükünü omuzlamak ağırdı,
Söze, dedikoduya kulakları sağırdı.
Akşam olduğunda gaz lambasını yakardı,
Kahve gözlerini kısar uzağa bakardı.

Düşündüğü şey, çocuklarıydı bir de işi,
Çağlayana benzerdi uzaklardan gelişi.
Sinirliydi çabuk kızar,çabuk yatışırdı,
Öfkesini alamaz,annemle çatışırdı.

Bazen bir tüy gibi yumuşak,bazen katıydı,
Tüm mal varlığı arabası bir de atıydı.
Varlığında giderdim adım adım ileri,
Yakardı bazen kıvılcım gibi türküleri.

Erdemliydi,”zamanın evliyası” derlerdi,
Ve de saygı gösterirler,hürmet ederlerdi.
Sekiz çocuğa bakan bir kahramandı babam,
Küçük evimizde sanki bir sultandı babam.

Babam, genç yaşında seni bizden aldı ölüm,
Yüreğimize büyük acılar saldı ölüm.
Canım babamdı benim en büyük kahramanım,
Gözümde hâlâ büyük ve ben ona hayranım.

Babam,üstüme rahmet gibi yağın yağmurum,
Şimdi toprağına bakıp bakıp ağlıyorum.
Bulutları gözlerinde taşıyan adamdı,
İşte o adam iyi ki benim can babamdı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1266343/ben-babami-ozledim.html>

Merhaba Desin Güneşe Çiçekler

Alıp pılını pırtısını gitti mart
Ve kurtuldu kül olmaktan kazma-kürek.
Haydi uyanın çiçekler,bitti her dert!
“Merhaba”desin güneşe her bir yürek!

Burcu burcu kır çiçekleri kokuyor,
Damla damla ılıman nisanda eller.
Rengarenk ipekten halılar dokuyor,
Taksınlar göğsüne mayısta güzeller.

Alsın sırtına bir damlacığı bulut,
Getirip koysun bir çiçeğin kalbine.
Olup çiçeğin kalbinde bir umut,
Boy atıp açsın kollarını rabbine.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362324/merhaba-desin-gunese-cicekler.html>

Kahverengi İki Denizdir Gözlerin

KAHVERENGİ İKİ DENİZDİR GÖZLERİN

Kor gözlüm,gözlerin iki kahverengi deniz
Ben batık gemisi kahverengi denizlerin
Arıyor gözlerim hayal gözlerinden bir iz
Neden gözlerime sinyal vermiyor gözlerin?

Kurdu fettan gözlerin denizinde bir düzen,
Vefasız bakışlarındır gözlerimi üzen.
Bu dalgalı,kahverengi denizlerde yüzen
Bu batık gemiyi neden sormuyor gözlerin?

Baktığımda gözlerine,bu”deli” diyorsun ,
Bakmadığımda da”bu adam veli” diyorsun.
”Dikilecek gözlerinin heykeli” diyorsun
Fakat gözlerime neden varmıyor gözlerin?

Gözlerim gözlerinde aşkı arayan bir köşk,
Yıllardır hasret çekti kahve gözlerinde aşk.
Gözlerim,kahve gözlerinle yıllarca meşk
Etti de sözünde neden durmuyor gözlerin?

Kahverengiden kahverengiye akar bir nûr,
Gözlerim kahve gözlerinde bulur bir huzur.
Toplansa da bütün gözler bir meydana hazır,
Parlak nûr gibi görünür gözüme gözlerin.

Gözlerinde buldum ben hayatımın özünü,
Ne olur,kaçırma gözümden kahve gözünü!
Bir ömür hasret çeken gözlerimin hüznünü
Neden görmüyor, kahveregi deniz gözlerin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362699/kahverengi-iki-denizdir-gozlerin.html>

ÂMA ŞEHİR

Dolaşırken âmâ bir şehrin sokaklarında
Karanlık değdi gözüme aniden.
Karanlık elbiseler giydim
Ve her düğmeye açıldı bir ilik
Dolaşırken karanlığın damarlarında
“Açım” demeye hakkın yok
Yoksa cebinde metelik.

Dolaşırken karanlığın göbeğinde
Bulutları öptüm dudağından
Gülüştü bana yıldızlar kahkahayla...
Atmışlar bir bebeği çöpe
Tutup kundağından.
Karanlığı yudumlarken âmâ şehir,
Sessizliği yırtıyordu bir ses.
Kimse duymuyordu.
Çöplerin arasından
Tutup sesinden, çıkardım bebeği.
Yeni doğmuştu,
Henüz kesilmemişti göbeği.

Duymaz bağırsan da bağır bağır;
Çünkü bu şehrin, âmâ olduğu kadar
Kulakları da sağır.
Bu âmâ şehir
Çekmiş de üstüne yorgan gibi
Karanlıkları besleyen bulutları,
Ne şair dinliyor ne şiir,
Yeşil ekin gibi biçiyor
Yeni doğmuş umutları...

Kendi körlüğüne ve sağırılığına
Bakmadan bu âmâ şehir
Başka şehirleri
“Karanlıkları giydin” diye eleştirir.
Ve bu konuda oldukça mahir.
Sen başkalarını eleştirisen nahak yere
Başkaları da seni eleştirir zahir.

Ey karanlıkta boğulan âmâ şehir!
Musluklarından karanlık akar,
Su zehir.
Sen karanlığın yanağından öpersin,
Benim gözlerlimden akar nehir.

Neden kendi denzinde boğuluyor gözlerim?
Bir gün âmâ şehrin ufuklarından ay yüzlü
Güneşin doğacağı, aydınlıkların karanlıkları
Kovacağı varsıl-yoksul farkının ortadan
Kalkacağı günleri özlerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362860/ma-sehir.html>

Ey Sevgili Ramazan

İşte geldin işte gidiyorsun ey sevgili Ramazan!
Biliyorum,seneye yine geleceksin;fakat
Bilmem bulabilecek misin beni
Yeniden geldiğin zaman?
Yeniden sothbet edebilecek miyiz?
Yeniden birbirimize dokunabilecek miyiz?
Yeniden sevişip koklaşabilecek miyiz?
Bilmem;fakat senden bir dileğim var:

Seneye dünyada bulamazsan eğer
Mahşerde bul beni
Nasıl tanırım ben seni deme sakın
Sen beni,ağız kokumdan tanırsın
Sen beni sahur vakti yanan ışığımdan tanırsın
Sen beni abdest azalarımından tanırsın
Sen beni alnımdaki secde izinden tanırsın
İşte o zaman
Tut kolumdan
Sevgiliye teslim et beni
Ey sevgili Ramazan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369050/ey-sevgili-ramazan.html>

Kahverengi İki Denizdir Gözlerin

Kor gözlüm,gözlerin iki kahverengi deniz
Ben batık gemisi kahverengi denizlerin
Arıyor gözlerim hayal gözlerinden bir iz
Neden gözlerime sinyal vermiyor gözlerin?

Kurdu fettan gözlerin,denizinde bir düzen,
Vefasız bakışlarıdır gözlerimi üzen.
Bu dalgalı,kahverengi denizlerde yüzen
Bu batık gemiyi neden sormuyor gözlerin?

Baktığımda gözlerine,bu”deli” diyorsun ,
Bakmadığımda da”bu adam veli” diyorsun.
”Dikilecek gözlerinin heykeli” diyorsun
Fakat gözlerime neden varmıyor gözlerin?

Gözlerim gözlerinde aşkı arayan bir köşk,
Yıllardır hasret çekti kahve gözlerinde aşk.
Gözlerim,kahve gözlerinle yıllarca meşk
Etti de sözünde neden durmuyor gözlerin?

Kahverengiden kahverengiye akar bir nûr,
Gözlerim kahve gözlerinde bulur bir huzur.
Toplansa da bütün gözler bir meydana hazır,
Parlak nûr gibi görünür gözüme gözlerin.

Gözlerinde buldum ben hayatımın özünü,
Ne olur,kaçırma gözümden kahve gözünü!
Bir ömür hasret çeken gözlerimin hüznünü
Neden görmüyor, kahveregi deniz gözlerin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370546/kahverengi-iki-denizdir-gozlerin.html>

Vatanım Aklımdır Benim

Çaprazdan ateşe tutsanız da sağdan soldan,
Saldırırsanız bile aynı anda yedi koldan,
Sürünür de yürürüm düşsem ayaktan elden,
Başımı kesseniz dönmem hak bildiğim yoldan.

Hem görünmez hem de işin göbeğinde ol,
Bil ki yürünmez başkasının asasıyla yol,
Yoluma engel koysa da binlerce hain el
Bozbulanık sel gibiyim tanımam ben engel.

Her gün iftira atsan, söylesen de yalanı,
Söndüremezsün göğsümdeki kat kat imanı.
Alsın sırtındaki altın sırmalı palanı,
Bil ki, it artığıdır senden geri kalanı.

Kursan da iftiranın göbeğine karargâh
Planlasan da burada binlerce tezgâh
Asla döndüremezsün, benim yönüm namazgâh,
Nihai hedefim İ'la-yı kelimetullah!

Binlerce kere anlatsan da anlar mı sığır?
Onun bir tek derdi var: O da saman ve ahır.
Onun gözleri kördür, kulakları da sağır,
Ne görür ne duyar bağırsan da bağır bağır!

Bu ezanlar; ebedî, dünyada inleyecek,
Canlı ve cansız bütün varlıklar dinleyecek.
Gerçekler ki, kulaklarda çın çın çınlayacak,
İşte o an herkes gerçekleri anlayacak.

İhanet ederse gövdesine bir hain dal,
Çalar bu koca gövdeye bir parmak sahte bal,
Uyanık ol, tetik bulun, daim nöbette kal,
Kemirmeden bu gövdeyi binlerce aç çakal.

Olur mu yılanın minicik başında fikir?
Fıskırır köpüklü ağzından lağım gibi kir.
Akar da yokuş yukarı koskoca bir nehir,
Bal yedersen yılanı, kustuğu yine zehir.

“Sırat-ı Müstakim” ki, şaşmaz yolumdur benim,
Dicle, Fırat, Sakarya, Tuna... Kolumdur benim,
Özgür düşünürüm, vatanım aklımdır benim,
Okur-yazarım; kainat okulumdur benim.

Korkma! Veririm senin için olsa bin canım!
Satmam seni üç beş yılanı aziz vatanım!
Toprak altında binlerce kefensiz yatanım!
Rahat ol, varken damarımda akacak kanım!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1374223/vatanim-aklimdir-benim.html>

YİNE GELECEK KUŞLAR

Duman kokuyor bulutlar,
Denizin yüzü kül rengi...
Şarap kızılı beyaz lale,
Veda ediyor umuda,hayale.
Ağaçlar keskin bir tuz,
Feryat ediyor br genç kız.

Birbirine bakıyor,tepeler kel
Yaş düşürdü çiçekler,
Bir damla suya hasret böcekler...
Dolaşiyor feryatların arasında
Zift karası bir kirli el...
Tuz basarım yarasına,iyileşir;
Fakat boynundaki iz...

Yağmur yıllık izinde,
Rüzgârdan hızlı ateş...
Yardı ediyor ona güneş,
Taşlar hamur gibi yumşadı;
Fakat bazı yürekler taşa eş...

Süzülüyordu ısınan gökte bir uçak,
Su döküyordu alevlerin ağzına.
İçtikçe suyu azgınlıyordu alavler,
Neyi var neyi yoksa ikram ediyordu evler.

Kül rengi yağmurlar yağıyordu tarlalara,
Denizde yakamoz parlamıyordu artık,
Muhtaçtılar bir kaşık aşı,
Selam veriyorlardı içi boş kara taşa,
Ağızları kuru,sesleri kısık,her yer karanlık,
Sadece ormanlardan geliyordu ışık.

Umut fakirin ekmeği
Aç yaşanır da umutsuz yaşanmaz.
Yağmurlar yine yağacak
Yüreği yanmış toprak,suya yine kanacak
Eğilmesin,dik dursun başlar,
Gelecek yine bahar,
Yine gelecek kuşlar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1383058/yine-gelecek-kuslar.html>

KALBİM

Ah pek çilekeş kalbim benim!
Doğduğum o andan bu yana,
Olmadı yüzüme gülenim,
Bundan tamdır güvenim sana.

Bunca yıldır hiç yorulmadın,
Ben dahi kırdım darılmadın,
Hiç intikama sarılmadın,
İyi kalbim can kattın cana.

Kalbim, hep ben oldum sana yük!
Vay, kim demiş sana en küçük!
Vücut ülkesinde en büyük
Sensin, inanmazsan sor kana.

Ey kalbim, kırığına rağmen!
Çalıştın dinlenmeden bir an.
Sayende dendi bana insan,
Koymam seni taşla yanyana.

Yere ve göklere ey kalbim!
Sığmayıp da sana sığın kim?
Bu mucizeye yüce Rabbim
"Kalp" dedi, yeter anlayana.

Ok attı sana kimi alçak,
Kimi sapladı kara bıçak,
Açtın yine herkese kucak,
Hamdolsun seni yaratana.

Ey bu yer ve göklerin Rabbi!
Güneş ve ay şahit olsun ki,
Senin evin olan bu kalbi,
Satmayacağım kör şeytana.

Ettim sana bunca eziyet,
Af, senin için bir meziyet.
Adıma hürmet, beni affet!
Zirâ adım Küçük Muhammet,
Ey kalbim bırakma mizana!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384774/kalbim.html>

DAMLA

Gün doğar,derya buharlaşır sır olur,
Bir damlada anlatır deryayı yağmur.
Her damlada binlerce gizli sır vardır,
Her sırda binlerce gizli asır vardır.

Her zerresinde ince fikir gizlidir,
Sesinde,âşık duyar zikir gizlidir.
Bir mûsikî olur her damlanın sesi,
Akar pınardan cezbelenir nefesi.

Bu bir dildir naçar kalır edebiyat,
Ve karşısında duçar düşer belagat.
Bir damlada gizlenen sayısız candır,
Her can bir sırdır,her sır da bir cihandır.

Söndürür bir damla derya ateşini,
Bulur her âşık "Şems" gibi güneşini.
Bir damlada derya kadar aşk gizlidir,
Bu aşkta sayısız sırça köşk gizlidir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385582/damla.html>

EY GÜNEŞ

EY GÜNEŞ

Burada yağmur kokusundan sonra
Kara gecenin arkasından bir güneş doğdu
Dudaklarında tebessüm...
Aydınlattı gülüşü karanlık dünyayı
Altın oklar fırlattı karanlıklara.
Kaçtı karanlıklar mağara kovuklarına
Esvabını toplayarak.
Onunla birlikte gitti
Cinler,şeytanlar; korkular,periler,devler...
Korkusuzca açtı aydınlığa
Kapılarını,pencerelerini evler...

Uzadı en uzaklara altın teller,
Uzadıkça dokundu mahzun gönüllere
Gül kokulu eller.
Serinledi çölde kavru lan kum
Doğunca güneş.
Gün yüzüne çıktı gerçekler
Bir adım atacak yer yoktu kara gecede
Her yerde sayısız uçurum...
Aydınlığında hareketlendi karıncalar,
Güvenle açtı gözlerini çiçekler,
Ezilmekten kurtuldu böcekler...
Fakat;
Habersizdi aydınlığından yarasalar.
Görebilirler mi güneşi
Bin yıl arasalar?

Gün doğmadan önce
Çürük elma fiyatına tezgâhlara dizilmiş
Rengârenk yüzler...
Simsiyah yağıyordu zifiri karanlıkta kar.
Güneşi arıyordu buz tutmuş gözler,
Diri diri yutuyordu körpe fidanları toprak
Dalına yabancıydı yaprak...

Gün doğmadan önce
Gecenin karanlığına gizlenmiş
Daha neler neler vardı:
Taciz,tecavüz,zülüm,işkence
Ve daha nice iğrençlikler...
Çöldeki kumlar kadardı.

Ey güneş!
Sen doğmadan önce
Boğulurdu karanlıkta âminler
Korkusuz dolaşırdı damarlarda
Periler,şeytanlar,cinler...
Konmazdı pencerelere güvercinler.

Ey güneş !
Doğunca sen
Zulmetmetmiyor kardeşe kardeş,
Kırmıyor dalları deli rüzgâr.
Göçmen kuşlar gibi
Uçup gitmiyor

Kışın göğsünde bile oluyor bahar.

Ey güneş,
Batma,
Batma ki,
Düşmesin insanlar yeniden
Karanlığın boşluğuna!
Uzun dilli deli rüzgârlar,
Dövmesin yeniden gariplerin bağrını.
Geçmesin bodur ağaçların gölgesi
Kendi boyunu.
Yuva kurmasın karanlık,gariplerin yüreğine.

Ey güneş!
Sen hayat kaynağı
Sen sıcacık bir nûr,
Sen bolluk,
Sen bereket,
Sen rahmet,
Sayende yağar
Ruhumuzu kirlerinden arandıran yağmur.

Ey rahmet güneşi!
Aydınlığında
Kalbine konarım.
Sakın batma,
Yoksa donarım!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385990/ey-gunes.html>

EYLÜL MÜ GELECEK

Kuşlarda bir telaş bir telaş!
Yüklemişler ağustos kanatlarına.
Dokunuyor bulutlar,
Gün yanığı saçlarıma.
Akşam kızılı yapraklar,
Hikâyelerini anlatıyorlar durgun sulara.
Uzaklaşıyor kavun-karpuz kokusu.
Gözlerimde bulut,
Kırpiklerimde yağmur...

Tutunup rüzgârın kanatlarına,
Başka iklimlere göçerken umutlarım,
Mahkûm oluyor vücudum bir kozanın içine
Koza çatlayıncaya kadar...

Bahçelerde ayva sarı,kırmızı nar...
Anılar geçiyor önümden
Bölük bölük,tabur tabur...
Hepsi yazdan kalma,
Hepsinde senin kahve gözlerin var...

Hüzünle ıslanmış
Toprak kokusu geliyor burnuma,
Güneş,bulutlardan bir maske yapmış yüzüne...
Eylül mü gelecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386216/eylul-mu-gelecek.html>

SEVDİM BEN SENİ GÜZELİM

Seviyorum demek kolay;
Fakat sevdim demek zor.
Birincisi dudağın işi
İkincisi kalbin...
Dudak yalanın evi,
Kalp sevgilinin...

Dudakla“seviyorum” demek
Sevmek değildir,
Sevmek,sevgiyi kalbe indirmektir.

Sevmez,sevemez dudak
Yalansız,riyasız,kirasız,karşılıksız...
Olursa sevgi dudakta
Seversen severim,
Sevmezsen döverim...

“Seviyorum” demek başka
“Sevdim” demek başka...
İnmezse kalbe sevgi,
Dönüşmez aşka.

Sevdim ben seni güzelim,
Bilesin.
Dudaklarımda değil,
Kalbimdesin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387070/sevdim-ben-seni-guzelim.html>

YAZA VEDA EDERKEN

Yaz, ey yaz!
Biraz daha kal da
Sararmış anılarını yaz;
Ama gidiyorsun işte
Bağrım açık ya
Tepinir artık bağrımda ayaz...

Gezdim bütün bir yaz
Orası senin burası benim.
Yüzdüm Akdeniz'in ılık sularında
Dolaştım sahilde yalınayak
Ateş gibi dudaklarıyla
Öptü çıplak ayaklarımı kum.
Uyudum iki mavi arasında
Gelince uykum...

Son kez seyrettim uzun uzun dün denizi
Uyuyordu ince,zarif güzel bir kadın gibi
Sessiz, sakin,dalgasız,saf,tertemiz
Tanıktır buna mahzun gözlerim
Ve kumların üstündeki ayak izlerim.

Gidiyorsun işte ey yaz!
Bırakıp arkanda büyük bir boşluk...
Bir yığın nikotin sarısı yaprak
Dudakları çatlamış bir toprak...
Ve ana sütü gbi ak bir hayatı
Resimlrde bırakarak...
Öğlen doğar,ikindin batır artık güneş,
Öğlenden sonra gün uzamaz.

Elbet yine gelir yaz
Yine erken doğar,geç batır güneş;
Fakat
Sarı yaprakları,solmuş çiçekleri bulamaz
Ve artık o yaz benim yazım olmaz...

Yaz boyu yaylalarda,sahillerde gezdim
Nice güzellere takıldı gözlerim
Elveda ederken ben yaza
Hatıra kalsın size ayak izlerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387838/yaza-veda-ederken.html>

PERDE

Nimetleri büyük bir iştahla yer içer de
Düşünmez bu nimetleri kimin verdiğini.
Senin için yarattığı sayısız nimetler,
Olur mu Yaratıcı'nın varlığına perde?

Nimetlerini "say" desem sayabilir misin?
Bir teraziye "koy" desem koyabilir misin?
Gel yeryüzüne "yay" desem yayabilir misin?
Dermandır her biri ayrı ayrı her bir derde.

Kimi kuş olup katar katar uçar havada
Kimi eş olup yatar kalkar bekler yuvada
Kimi aç olup cızır cızır pişer tavada
Doğar kimi kara gecede kimi seherde.

Kimi mâhi olup yüzer nehirde,deryada
Kimi sufi olup görür yârini rüyada
Kimi asi olup başlar figana-feryada
Nankör olup Allah'tan ümidini keser de.

Milyonlarca yıl yesen isen bitiremezsin
Dünya gemi olsa yükleyip götüremezsin
Bir hücreyi yaratmaya güç yetiremezsin
Onun gücü ve kudreti her zaman her yerde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391579/perde.html>

AŞK GAZELİ

Gözümü gönlümü verdim sâna ben ey sevgili
Cenneti gördüm senin gözünde ben ey sevgili

AŞk-ı sohbet-i yarânı senin ile tattım ben
AŞkı sevdâyı önüne serdim ben ey sevgili

Halk içindeki benim bu itibârım sendendir
Sen ile erdim bu olgunluğa ben ey sevgili

Cenneti ayaklarının altına serdi Hüda
Sana gül derdim o cennetten ben ey sevgili

Dide-i giryân oldum ben yoluna ammâ ki
Fasl-ı bâhara erdim ben senle ey sevgili

Failatün failatün failatün failün(feilün)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394174/ask-gazeli.html>

AY YILDIZ

Bugün gökyüzü al mı al
Üstünde bir hilal
Ak mı ak
Koynunda bir yıldız
Parlak mı parlak...

Ey insanlık!
Başını kaldır da göğe bir bak!
Bütün gökyüzünde
Göreceğin tek bir şey var:
Ay yıldızlı al bayrak...

Asır asır tarihin gözleri var
Her sayfasında
Ay yıldızın izleri var
Onsuz tarih yazılmaz
Onun tarihe söyleyecek sözleri var.

Bu ay yıldızlı al bayrak
Sönse de güneş
Dökülse de yıldızlar
Ebediyyen dünyayı aydınlatacak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396203/ay-yildiz.html>

CEVİZ KABUĞU

Ben zamanın sürgünüyüm
Ceviz kabuğu,ellerim tetir
Karadut yaprağı dilerim.
Zamana yenik düştü hayallerim.
Zaman,başımın altında yastık
Sen üstümde yorgan...
Sözlerin kanatıyor yüreğimi
Sesin ayaklarıma urgan
İçindeyken bile
Ettin hayallerimi kurban...

Ceviz ağacının ayrı dallarında iki kuşuz
Sesimiz değer;fakat
Kanatlarımız değmez birbirine.
Bir kibrit çaktım ve
Bulutların kanatlarını yaktım.
Çünkü kuşu sesinden vurdum.
Gözyaşı ırmağında boğuldu kirpiklerim.

Öptüm en parlak yıldızın ışığından
Dudaklarım kan kırmızı...
İçtim dağ kokulu kor ateşte demlenen çayından,
Yemek yedim tahta kaşığından
Oyuncaklar yaptım ceviz kabuğundan
Ekmeğimi bandım bal çanağına
Odun diye atıldım ocağına.
Geçerken üzüm bağından
Öptüm kızıl elmayı yanağından.

Allah'ım!Bu ne menem bir kuştur?
Hâlâ o cevizin dallarında ötüyor
Cızırtılı, karga sesi...
Beni yol yormadı,bu kuş yordu,
Benim ceviz kabuğundan oyuncaklarım var;
Ellerim tetir...
Bana karadut yaprağı getirin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397455/ceviz-kabugu.html>

ÖLÜMÜN ÖLÜMÜ

Ölüm,ânın bir ânıdır
O,sevgilinin yanındır
Sakın ayrılık demeyin
Kavuşmanın fermânıdır

Ölümün ölümü, ölüm
Burada biter ilk bölüm
Ben giderim kalır külüm
Yerim,yârimin yanındır.

Değişir vücut yapısı
Ölüm,özgürlük kapısı
Geçer kulların hepsi
Bu,Hakk'ın bir ihsânıdır.

Durunca tren son durakta
Bu,fanilikte son nokta
Can sonsuzluğa uçmakta
Toprak tenin yorganıdır.

Ölen Hakk'a yelken açar
Bütün dertlerinden kaçar
Ölüm,ruha neşe saçar
Bu,Hakk'ın armağanıdır.

Ölen ölümdür can ölmez
Ölenler ölümü bilmez
Solan bedendir can solmaz
Ölüm derdin dermânıdır.

Yoktur sonuzluğun sonu
Öldüremez ölüm onu
Artık burada tek konu
Kulun geçmiş zamanıdır.

Burda ne kitap ne dergi
Ne mal ne algı ne vergi
Açan önüne bir sergi
Âlemlerin sultânıdır

İmandır kulluğun özü
Yalan ise kulun sözü
O gün karartacak yüzü
Onun kendi yalanıdır.

Ölünce ölüm mezarda
Gezemez artık pazarda
Kulu yücelten nazarda
Onun kendi imanıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399047/olumun-olumu.html>

YILLAR

Solmadan mendilimin gül oyası
Rüzgâr gibi tozup gittiniz yıllar.
Dökülmeden tenimin doğal boyası
Kaportamı çizip gittiniz yıllar.

Bir kartal gibi annemi aldınız
İçime derin bir acı saldınız
Henüz bitmemiş tüylerimi yoldunuz
Sır yazımı yazıp gittiniz yıllar.

Bakamadan anamın bal yüzüne,
Süremeden yüzüm ayak izine
Koyamadan başımı gül dizine,
Gözyaşımı sezip gittiniz yıllar.

Gözümdeki mahmurluğu atmadan
Gençliğin lezzetini tatmadan
Henüz çil horozlar bile ötmeden
Şafak vakti tozup gittiniz yıllar.

Neden kırmızı yağar başkentte kar?
Her sokağı tutmuş haramiler var
Umudum kanıyor tabib çabuk sar!
Hayalimi ezip gittiniz yıllar.

Battı güneşim,olmadı sabahım
Kara gecede duyulur hep âhım
Çocuk yaşta neydi benim günâhım?
N'çin derimi yüzüp gittiniz yıllar?

Yeşil ekini biçer gibi biçip
Kar'a damlayan kanımı içip
Üzerimden silindir gibi geçip
Niçin beni üzüp gittiniz yıllar?

Kalbimin kırığını hiç sormadan
Yüreğimin yarasını sarmadan
Kayaları ve taşları yarmadan
Sular gibi sızıp gittiniz yıllar.

Bir gün elimi güneşe uzatsam
Bir gece sıcacık yatakta yatsam
Bir dakikacık mutluluğu tatsam
Bana kızıp kızıp gittiniz yıllar.

Kara yazı yazıp mezar taşıma
Baldıran zehiri katıp aşım
Bırakıp da beni garip başıma
Bana yazık edip gittiniz yıllar.

Hayatımın ilkbaharı gelmeden
Bir defa ağız dolusu gülmeden
Henüz Azrail canımı almadan
Mezarımı kazıp gittiniz yıllar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414513/yillar.html>

SEVGİNİN DİLİ

Kim demiş “sevginin dili yoktur”
Ağaçsız dal mı olur?
Dikensiz gül mü olur?
Arısız bal mı olur?
Yolcusuz yol mu olur?
Sevgisiz dil mi olur?
Dilsiz sevgi mi olur?

Kim demiş” sevginin dili yoktur”
Sevginin dili dağları delmektir.
Mecnun gibi çöllere düşmektir.
Kerem gibi yanmaktır.
Bazen bir dokunuş,
Bazen bir demet çiçek,
Bazen göz göze içten bir bakış,
Bazen kalpten kalbe uzanan bir yol,
Kalpten kalbe,gönülden gönüle
Çağlayan gibi,şiir gibi bir akıştır.

Kim demiş” sevginin dili yoktur “
Sevginin dili yine sevgidir,
Sevginin dili en sevgilidir.
Sevginin dili, gönüller sultanı
Sevgililer sevgilisidir.
Sevginin dili,sevgilinin dilidir.
“İman etmedikçe Cennet’e giremezsiniz,
Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş sayılmazsınız.”
Sevginin dili Yunus’tur,
Sevginin dili Mevlana’dır,Şems’tir,

Kim demiş” sevginin dili yoktur”
Sevginin dili sevgide yanmak,
Sevgilide sönmektir.
Sevginin dili bir bir tebessüm,
Bir gülümsemektir.
Her sabah yeniden,yeniden sevmektir.

“Kim demiş sevginin dili yoktur”
Sevginin dili sevilendir,
Sevginin dili sevendir.
Sevelim mutlu olalım,
Umutlu olalım.
Sevginin dili,gönül yıkmak değil,
Gönüller yapmaktır.
Gönüller yapalım,
El ele verelim.
Yunus diliyle, Yunus gibi
Yunus’ça
“Sevelim sevillelim.”
Dünya malı,dünyada kalır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416147/sevginin-dili.html>

Cumhuriyetimizin Yüzüncü Yıl Marşı-1

Mevla'm tâ ezelden aziz kılmış bu milleti,
Bu millet,tarihinde tatmamış esareti.
Tarih sayfalarına nakşetmiş hürriyeti,
Hürriyet aşkına kurdu bu cumhuriyeti.

Girdi cumhuriyetimiz yüzüncü yaşına,
Milletimiz geçti milletimizin başına.

Medine'de okuyunca ilk ezanı Bilal
Ona kıtaları dolaştırdı şanlı hilâl.
Düşmek üzereyken yardım etti de zülcelâl,
Havada kaptı o hilâli Mustafa Kemal!

“Ordular ilk hedefiniz Akdeniz ileri!”
Kanatlandı bu emri alınca Türk askeri,
Hiçbiri bir kerecik dönüp bakmadı geri,
Sanki bir Mustafa Kemal gibiydi herbiri.

Yıl bin yetmiş bir,sanki atlar çatlayacaktı,
Ordu Malazgirt ovasına sel gibi aktı.
Yıl bin dokuz yüz yirmi üç,ufuklar açıldı,
O gün yüce meclisten bir cumhuriyet çıktı.

Sevdamız olmuş asırlaca bizim hürriyet!
Susuz yaşar da tutsak yaşayamaz bu millet.
Temeli vatan aşkı olan bu cumhuriyet,
Yüz yıl,bin yıl değil, yaşayacak ilelebet.

Türk milleti “elveda”deyip son padişaha,
Kalktı kurduğu büyük cumhuriyetle şaha.
Dinin ruhuna uygundu girmede günaha,
Yükseldikçe yükseldi,kalktı başı Allah'a.

Tâ ezelden âşıktır bu millet istiklâle,
Uğruna yaptıkları sığmaz akla hayale.
Aşkın tazeleyip cumhuriyetle hilâle,
Yürüyecek emin adımlarla istikbale.

Aldık bu aziz vatanın tapusunu kanla,
Kurduk bu cumhuriyeti sarsılmaz imanla!
Sonsuzluğa akıp giden her yüz yılda,şanla
Kutlayacağız onu,ilk günkü heyecanla.

Şaha kalktı dağ gibi bir at,renge al mı al!
Üstünde Başkomutan Gazi Mustafa Kemal,
Haykırdı tüm dünyaya:”Ya ölüm ya istiklal!
Kucaklaştı cumhuriyetle o şanlı hilal!

Yürüttüyse gemileri ceddimiz karadan
Bu ilhamla yürüteceğiz biz de havadan.
Cumhuriyeti uzaya yapıp açık tavan,
Selamlayacağız tüm dünyayı oradan.

Karakter yaptık biz ruhumuza hürriyeti,
Dilerim ki dünyaya baş olsun Türk milleti!
Milletimin üstüne olsun Hakk'ın rahmeti,
Ebedî yaşasın Türkiye Cumhuriyeti!

Girdi cumhuriyetimiz yüzüncü yaşına,
Milletimiz geçti milletimizin başına.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421716/cumhuriyetimizin-yuzuncu-yil-marsi-1.html>

YİNE BEN,BEN OLDUM

Beni yok saymayın,
Ben varım
Ve işte burdayım.
Buraya yalçın dağları aşarak geldim,
Sular seller gibi coşarak geldim
Bazen yürüyerek bazen koşarak geldim.

Buraya kimsenin kayığına binmeden geldim,
Rüzgârda mum gibi sönmeden geldim.
Kimseden saklanmadan,
Sinmeden geldim.

Ne şoktayım
Ne yoktayım
Ne vardayım
Ne dardayım
Ne zarardayım
Ne kârdayım
Ne zordayım
İşte burdayım.

Ben iğnenin deliğinden geçtim de geldim
Gözyaşlarımı su gibi içtim de geldim.
Bütün sıkıntılarımı yeşil ekin gibi biçtim de geldim.
Ne verdiyse Rabb'im,şükür dedim.
Ekmeğimi alın terime bandım da yedim.

Öksüzlük dayadı alnıma silahını
Öldüremedi,
Yalnızlık, türkü söyledi kalpsiz gecelerde
Saldıramadı.
Kara gece, giydirdi elbise gibi siyahını
Yıldıramadı,
Rüzgâr,rüyalarımı sürükleyip götürdü
Donduramadı.
Şeytan"takıl bana kurtul"dedi
Kandıramadı.
Farelerle yemek yedim ben,
Hiçbiri tabağıma ekmeğni
Bandıramadı.
Hiçbir zaman mutsuz olmadım ben,
Çünkü mutluluğu hiç tanımadım.

Dağları ,beni ıslattığı kadar ıslatmadı yağmur,
Sağa sola benim kadar savrulmadı rüzgâr,
Hiçbir kurbannın ciğeri
Benim ciğerim kadar kavrulmadı.
Hiçbir tandır ekmeği
Benim yüreğim kadar yanmadı.
Ayaklar altında benim kadar ezilmedi kar,
Benim kadar üşümedi bulutlar...
Okul yolunda Ankara'nın ayazında,
Karında,kışında,rüzgârında Akif gibi
Giyecek parkası,paltosu olmayan
Tek kişi bendim ben!
Bendim soğuğu elbise yapıp giyen ,
Bendim bir Ankara simidiyle geçinen,
Bendim"farklı düşünüyorsun" diye
Acımasızca dövülen,kafası,gözü yarılan
"Öldü" diye kanlar içinde ve üstelik

Cebindeki üç kuruşu da alınıp
Cadde kenarına köpek ölüsü gibi atılan.
Ve günlerce sahipsiz, komada yatan.
Bendim aç susuz,soğuk mezar taşlarına
“En güvenilir yer” diye sarılıp yatan...
Yoktur bunların içinde bir tek yalan.

Birgün Hızır Aleyhisselamı gördüm
Bir gece vakti bir caminin avlusunda
Uzun boylu,genç,çok güzel yüzlü
Bembeyaz elbiseler içinde...
İkimizden başka kimsecikler yoktu orada,
Kısa süre bir şaşkınlık yaşadım;çünkü
Böyle güzel bir insan,hiç görmemiştim şimdiye dek...
“Allah seni seviyor,sabret”dedi bana.
Bunu gözlerim net bir şekilde gördü,
Aynı hassasiyetle kulaklarım duydu.
Bir anda hayal mi oldu
Sır mı oldu
Nur mu oldu
Bilemedim.
Yumuşacık elini tuttuğum güzel insan,
Bir anda sırta kadem bastı.
Bu kadar silahın beni neden öldüremediğini
İşte o an anladım ve ilk defa güldüm.
Herhalde”mutluluk”dedikleri buydu.

Ben;malın,mülkün,paranın kölesi değilim
Hangi silah öldürecekmiş beni?
Rabb'im öldürmediği sürece ölesi değilim.

Kadife gibi yumuşak olsa da huyum,
Gerektiğinde çeliği eritecek kadar serttir suyum.
Kimseye diyet borcum yok,
Ölüm korkum yok.
Bir can borcum var;
Sahibi istediği zaman anında ödemeye hazırım.
Kimseye eyvallahım yok
Rızık korkum hiç yok;
Çünkü rızıkıma kefil olan var.
Korkudan korkum yok;
Kokutamaz beni ne soğuk
Ne yağmur ne rüzgâr ne kar...
İnsan dostundan korkar mı?
Benim bunlarla sıkı dostluğum var.

Kimseye haksızlık etmem,
Haksızlığa da asla boyun eğmem.
Kimsenin gömleğini giymem,
Kimsenin hakkını yemem,
Kimseye de hakkımı yedirmem.
Zalimin ve zulmün bendeki karşılığı
Nefret!
Hiçbir zengine yalakalık etmedim,etmem.
Allah'tan başka kimsenin önünde
Eğilmedim,eğilmem.
Üç beş soysuzun arkasında zağarlık
Etmedim,etmem.
Benim için birinci öncelik,
Din,vatan,millet,devlet...

Benim derdim ne mal ne mülk ne para
Ne de şahsım...
Hiçbir zaman olmadı,olmayacak!
Benim derdim vatanım,ille de vatanım!
Her şeyi hoş görebilirim,fakat
Vatanıma ihaneti asla!

Göz dikenin gözünü oyarım
Hem vallahi hem billahi!

İki gün sıkıntı oldu diye
Duygularım yörünge değiştirmez benim.
Ben dikenin içinde gülü,
Karanlığın içinde günü buldum.
Ben, rengârenk açan hoş gülleri de bilirim
Bu güllere uzanan kirli dilleri de ...
Ben, şehrin bütün sokaklarını da bilirim,
Karanlık dehlizlerde gizlenen yabansı ve iğrenç
Küf böceklerini de...
Ben, bu fani dünyadan hiç zevk almadım,
Zevk almamaktan zevk aldım.

Ben, Bazen buhar
Bazen bulut
Bazen rüzgâr
Bazen yağmur
Bazen kar oldum.
Bazen su gibi yükseklerden çağladım,
Parçalandım,
Sonunda aslıma dönüp yine su oldum.
Değişmedim,
Duruldum.
Belki biraz yoruldum;
Fakat
Sonunda kendimi buldum,
Yine
Ben, ben oldum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427679/yine-ben-ben-oldum.html>

CANAVAR

CANAVAR

Baksana gökte bir feryat,bir hüzün sesi var!
Kan içmeye doymuyor kudurmuş bir canavar...
İçtikçe kuduruyor,kudurdukça içiyor,
İçtikçe hayal ve zevkten kendinden geçiyor.

Olursun inşallah kudurarak bir gün helak!
Tüküreyim leşine tüküreyim ey alçak!
Ey alçak,yüeginde biriken ürkek bir korku!
Akacak titreyen bacaklarından pis bir su.

Kefen giydi minicik yürekler,başlar kırık...
Her yer al kan,her yer gözyaşı,her yer hıçkırık!
Terörist mi bu minicik canlar ey siyonist!
Kıvılcım gizli her cansız canda ey terörist!

Kokladı ölümü an be an binlerce masum,
Filizlenir baharda yere düşen her tohum.
Şahittir gökte melekler mazlumun ahına,
Boyanacak ruhun vicdanının siyahına.

Evlerin duvarlarında gezinir hıçkırık
Yükselir arşa ahlar gözyaşıyla karışık
Akıp giderken sel gibi hüzün yüklü kanlar,
Bir damlacık suya hasret kaldı masum canlar.

Karabasan gibi çöktü şehre katil bulut,
İnce bir sır yaşamla ölüm arasında umut.
Boğulurken sığ denizin renginde balıklar,
İzliyor bunu film gibi kör kalabalıklar.

Çiğneniyor hayasızca ayak altında hak,
İnsanlık görevidir tutup hakkı kaldırmak.
Çöktü onurun üstüne vahşi bir karanlık,
Boğulurken onur,komada bugün insanlık.

Yarıda kesti vahşet, masumun düşlerini,
Yetim bıraktı gamzesinde gülüşlerini.
Zalimin de bir canavarı vardır muhakkak
Vurur o canavar kapını ansızın tak tak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510032/canavar.html>